21/05/2023

Ο Μέγας Κωνσταντίνος επισκέπτεται από τον ουρανό τον Μέγα Παΐσιο και του εξυμνεί την μοναχική πολιτεία που δεν αξιώθηκε ο ίδιος

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

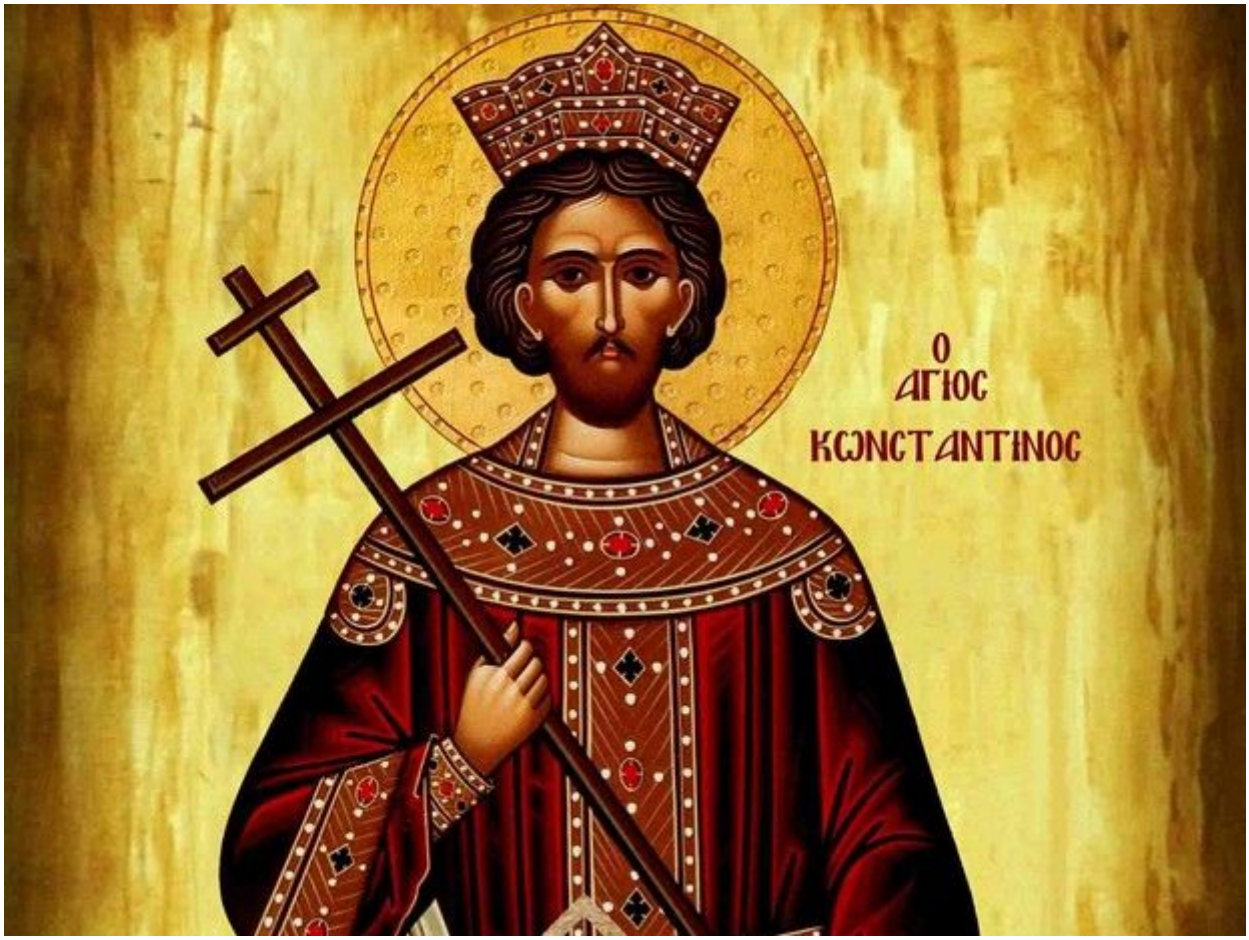

Διηγείται ο όσιος Παΐσιος ο μέγας: […] ήτον ο μέγας Κωνσταντίνος , ο πρώτος βασιλεύς των Χριστιανών, και κατέβη από τον ουρανόν απεσταλμένος από τον Θεόν, και μου είπε· μακάριοι είσθε εσείς όπου ηξιώθητε να έχετε την μοναδικήν πολιτείαν [τον μοναχισμό]· διότι κατά αλήθειαν εδικός σας είναι ο ένθεος του Σωτήρος μακαρισμός.

Εγώ λέγωντάς του, και ποιος είσαι συ Κύριέ μου, οπού λέγεις ταύτα, και μακαρίζεις μεγάλως ημάς τους ***Μοναχούς,*** *μου απεκρίθη· εγώ είμαι ο μέγας Κωνσταντίνος, και εκατέβηκα από τους ουρανούς, διά να σου φανερώσω την δόξαν όπου απολαμβάνουν οι Μοναχοί εις τους ουρανούς, και την οικειότητα και παρρησίαν οπού έχουν προς τον Χριστόν.*

Και μακαρίζω μεν εσένα ω Παΐσιε, διά τι παρακινείς αυτούς εις ταύτην την ιεράν διαγωγήν της ασκήσεως· μέμφομαι δε και κατηγορώ τον εαυτόν μου, διά τι δεν

επέτυχα την τοιαύτην μεγαλωτάτην τάξιν των Μοναχών, και δεν υποφέρω την ζημίαν οπού έλαβα.

Και πάλιν λέγωντάς του εγώ· διά τι, ω θαυμάσιε, κατηγορείς τον εαυτόν σου; άραγε δεν απέλαυσας εσύ την αΐδιον εκείνην δόξαν, και την θείαν έλλαμμψιν; μου απεκρίθη. Ναι την απέλαυσα, άλλα δεν έχω την αυτήν παρρησίαν των ***Μοναχών*** *, ουδέ την ίσην τιμήν με εκείνους· διότι έβλεπαν τας ψυχάς μερικών Μοναχών, αι αποίαι χωρισθείσαι του σώματος, επετούσαν ωσάν αετοί, και με θάρρος πολύ ανέβαιναν εις τους ουρανούς· και το εναντίον τάγμα των δαιμόνων δεν ετόλμα να πλησιάση παντελώς εις αυτάς.*

Έπειτα έβλεπα, ότι ηνοίγοντο εις αυτάς αι θύραι του ουρανού, και έμβαιναν μέσα, και φαινόμεναι εις τον ουράνιον βασιλέα, παραστέκονται με πολλήν παρρησίαν εις τον θρόνον του Θεού. Διά ταύτην λοιπόν την αξίαν θαυμάζωντας εγώ εσάς τους ***Μοναχούς****, σας μακαρίζω, και κατηγορώ τον εαυτόν μου, όπου δεν ηξιώθηκα να λάβω την τοιαύτην παρρησίαν και άμποτε να ήθελα αφήσω την πρόσκαιρον βασιλείαν, και το φόρεμα το βασιλικόν και τον στέφανον, και να γένω πτωχός και να φορώ σάκκον, και να δεχθώ όσα άλλα ζητεί η μοναδική πολιτεία.*

Εγώ δε πάλιν είπον όλα καλά τα λέγεις, ω ιερώτατε βασιλεύ, και μας παρηγορείς με αυτά· όμως τέτοιαις πρέπει να ήναι η κρίσες του θεού ημών, και δεν είναι δίκαιον να ειπούμεν αλλέως, διά την θείαν δικαιοκρισίαν· διότι ο δίκαιος κριτής όλα με δικαιοσύνην τα αποδίδει κατ' αξίαν εις καθ' ένα, και κατά τους κόπους του καθενός αποδίδει και την πληρωμήν· ότι εδική σου ζωή δεν είχε τους ιδίους κόπους, ούτε ήτον όμοια με την ζωήν των ***Μοναχών*** *διότι εσύ μεν είχες την γυναίκα βοηθόν σου, τα παιδία σου, τους δούλους σου, και διάφοραις απόλαυσες, και ανάπαυσες.*

Οι δε Μοναχοί, καταφρονήσαντες όλα τα ηδέα [γλυκά] και χαροποιά της παρούσης ζωής, έλαβον τον θεό αντί διά όλα τα καλά του Κόσμου, και αυτόν είχον χαράν, και πλούτον εδικόν τους, και το να κάμνουν τα ευάρεστα εις αυτόν, το ελογίαζαν [θεωρούσαν] τρυφήν και μεγάλην απόλαυσιν και ήσαν, κατά τον Απόστολον, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι· όθεν αδύνατον είναι εις εσένα βασιλέα μου, να γένης ίσος με εκείνους· εις καιρόν λοιπόν οπού ελέγομεν ημείς τούτα, ήλθες και εσύ αδελφέ μου Ιωάννη [πρόκειται για τον όσιο Ιωάννης Κολοβό]· εκείνος δε παρευθύς ανέβη εις τους ουρανούς.

Όθεν τώρα οπού έμαθες φανερά, διά του παρόντος μυστηρίου, πόσα καλά προξενούν οι πόνοι της ασκήσεως, στήριξον τους αδελφούς.

Ταύτα ακούσας εγώ ο ***Ιωάννης*** *, μεγάλας ευχαριστίας απέδωκα εις τον θεόν· έπειτα συνομιλήσας ικανώς με τον θείον Παΐσιον, υπέστρεψα εις την κατοικίαν μου, χαίρων και αγαλλιώμμένος.*

Από το «Νέον Εκλόγιον» του οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτη των εκδόσεων Αστήρ.

Πηγή: pemptousia.gr/ Επιμέλεια Στέλιος Κούκος